

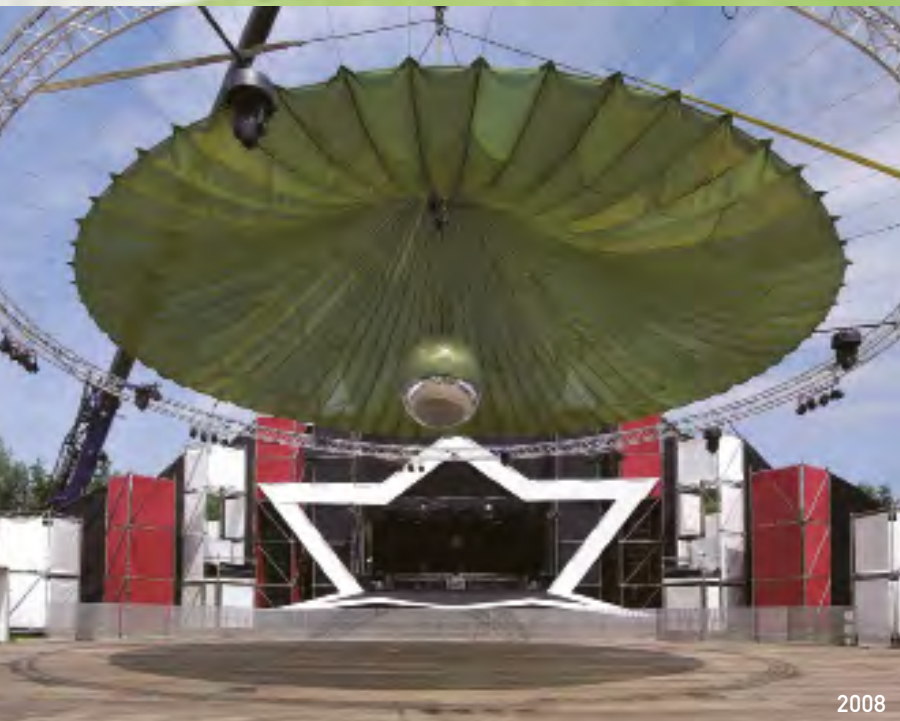
WISH EVENTS

PROFESSIONELE VRIENDENCLUB

Het verhaal van WiSH Events laat zich lezen als een jongensboek. Vijf jaar geleden als een feest voor 2.000 bezoekers begonnen door drie vrienden, die zagen dat in hun gemeente Laarbeek wel erg weinig te beleven viel en inmiddels uitgegroeid tot een tweedaags festival met ruim 20.000 bezoekers. “En we doen het allemaal in eigen huis, ook productioneel gezien”, vertelt directeur Niels van Vijfeijken.

2007

2008

2009

Eind juni staat weer een spectaculaire editie van WiSH Outdoor op de agenda. Een bijzonder festival, gecreëerd door een bijzonder groepje uit het Brabantse Beek en Donk en omstreken. De groei die het festival de afgelopen jaren heeft meegemaakt (in vijf jaar tijd een groei van 1000%) is bizar, al helemaal als je bedenkt dat het toch echt begon met een feestje dat drie Brabantse jongens wilden organiseren in de in hun ogen wat saaie gemeente Laarbeek. Het drietal – Niels van Vijfeijken, Tim Klomp Bueters en Bram Konings – vormt nog altijd de kern en wat ook is gebeven, is dat een deel van de opbrengst van het festival naar de Stichting Doe Een Wens gaat. Een mooie gedachte, van een mooie organisatie.

STARTPUNT

Niels van Vijfeijken is trots wanneer hij vertelt over WiSH. “Wij hadden in 2007 het idee dat er te weinig gebeurde in deze gemeente. Dat is eigenlijk nog altijd zo, maar één keer per jaar is het nu wel leuk”, zegt hij lachend. Vijfeijken zelf is werktuigbouwkundige, richtte zich tijdens zijn studie op de automotive-kant, maar studeerde uiteindelijk cum laude af op ‘steigers in de evenementenbranche’. “Dat was een leuke draai aan mijn studie. Ik ging veel naar festivals, zag daar die grote podia en vond dat meteen echt kicken. Zo kwam ik op dat idee.” De eerste editie van WiSH moest in 2007 georganiseerd gaan worden door het drietal, dat weliswaar uitermate enthousiast en ambitieus was, maar geen enkele ervaring had in het produceren van een evenement. “We klopten daarom aan bij Harry Zinken, directeur van Purple Group. Hij komt hier uit de buurt en we hadden ook wederzijdse contacten. We waren nog geen twintig jaar, maar daar zaten we dan. Harry vond het mooi om te zien en zag ook wel in dat we er heel serieus mee bezig waren. We hadden al ideeën genoeg, waren bij de Rabobank bezig met een financiering en hadden ook de eerste band al geregeld. Hij zag in dat we het goed wilden aanpakken en daar is hij perfect op ingesprongen. Hij heeft ons bijvoorbeeld gelinkt aan stroomleverancier Venneman, waar we nog altijd mee werken en leerde ons dat we een opbouwschema moesten maken. Diezelfde opzet gebruiken we nu nog steeds en eigenlijk zijn al dat soort zaken via hem gegaan. Productioneel gezien heeft die man echt veel voor ons betekend. Zo schakelde hij ook Victor Kooijmans (Coreworks) in, die ook zijn netwerk heeft ingeschakeld. Dat is feitelijk het startpunt geweest voor wat er nu staat.”

ALLES ZELF

In vijf jaar tijd hebben de mensen van WiSH ontzettend veel moeten leren. “Het eerste jaar al helemaal, er komt zó veel bij kijken”, herinnert Van Vijfeijken zich. “Het podium werd toen bedacht met een hoop pallets en planken en de ingang moest een soort poort naar WiSH zijn. Hadden we op zich mooi bedacht, alleen waren

2010

we vergeten dat je de achterkant van die poort natuurlijk ook gewoon ziet als je eenmaal binnen bent. Zag er niet uit. Het is lollig om die dingen nu terug te zien, maar zulke fouten maak je maar één keer." Het unieke aan WiSH Outdoor is dat de club mensen alles zelf doet, ook productioneel gezien. Niet alleen het decor, maar ook de werktekeningen, de productie ervan, de inkoop, budgetbewaking, steigerberekening, uitbouw en calculatie bijvoorbeeld. Van drie personen is de organisatie gegroeid tot een zestal. Van Vijfeijken: "Productie, werkvoorbereiding en tekenwerk doen we met een man of vier. Daaronder is nog een bouwteam van een man of 25 à 30. Dat zijn jongens die een half jaar lang elke maandag- en dinsdagavond – en nu nog veel meer – in onze loods bezig zijn." Al het artwork (posters e.d.) dat vanaf 2007 gemaakt is voor WiSH wordt ook al door een bekende uit de omgeving gemaakt. Van Vijfeijken: "Het artwork van dit jaar is overigens gemaakt middels een foto van een maquette. Geen standaard met Photoshop ontworpen poster dus."

LOKAAL

WiSH Outdoor werkt ook veel met vrijwilligers, waarvoor een creditsysteem bedacht is. Voor de uren die ze werken, krijgen de vrijwilligers credits. Daar kunnen zaken als VIP-kaarten, T-shirts of bijvoorbeeld kaarten voor andere feesten mee gekocht worden. "Een ruilsysteem", legt Van Vijfeijken uit. "In totaal hebben we zo'n 450 vrijwilligers, eigenlijk allemaal

lokale mensen." Het lokale karakter is tekenend voor WiSH. Ook de bedrijven die bij het festival betrokken zijn komen namelijk veelal uit de buurt van de gemeente Laarbeek. Van Vijfeijken: "Het is wonderbaarlijk om te zien hoeveel bedrijven in de buurt al die spullen hebben. Het steigerwerk halen we bij Safe, uit Beek en Donk. Ascom Polyester komt daar ook vandaan en maakt grote decordelen. Het bedrijf dat het spuitwerk doet – en dat bijvoorbeeld ook doet voor De Efteling en Euro Disney – komt ook al uit Beek en Donk en het betonijzer dat in het decor wordt gebruikt komt van Thibo Bouwstaal, dat hier vijftig meter verderop zit. De Greef Textiel zorgt voor de doeken en komt uit Stiphout, één dorp verderop. Op die manier doen we inmiddels best veel voor Beek en Donk en andersom geldt natuurlijk hetzelfde. Van de ene kant is dat onze kracht, maar van de andere kant ook onze zwakte. Ons is vaker gevraagd om bijvoorbeeld in het noorden van het land of in België iets groots te doen, maar dan zouden we het productieel gezien ook daar moeten gaan regelen. Het is niet te doen als het allemaal hier vandaan moet komen."

KWALITEIT

Van Vijfeijken praat ook over sterkte én zwakte als het gaat om het feit dat zijn organisatie alléén WiSH als evenement heeft: "We hebben af en toe wel projectjes voor derden, dan bouwen of bedenken we een podium of ingang bijvoorbeeld, maar WiSH is en blijft de hoofdmoot. Op die manier kunnen

we namelijk die laatste twintig procent extra kwaliteit aan WiSH toevoegen. Om met een laag budget zó perfectionistisch te werk te gaan, moet je heel veel van je eigen tijd investeren. Je hebt bovendien leertijd nodig, omdat je zelf steeds het wiel uitvindt. Anderen hebben dat misschien al eerder gedaan, maar als je die kennis in wil schakelen dan betaal je daar ook weer voor. Daarom hebben we ‘maar’ één ding, dat we wel heel erg ver uitgedacht hebben.” De komende editie van WiSH staat inmiddels voor de deur en er bestaat een grote kans dat het festival weer twee dagen uitverkocht raakt. “Dat het in korte tijd zó gegroeid is komt in mijn ogen gedeeltelijk doordat onze focus echt op de kwaliteit ligt. Geen wachtlijnen bijvoorbeeld, veel meer wc’s dan nodig is, alleen spoeltoiletten en geen raptaps, omdat je dan doodgeslagen bier krijgt. Het gaat echt om de kwaliteit, niet om het geld, al heb je dat uiteindelijk wel nodig om de boel draaiende te houden.”

NONNEN

Wie door de foto’s van alle edities van WiSH snuffelt, ziet het festival elk jaar groter en mooier worden. Van Vijfeijken: “Deze jaargang zijn we zo’n 2,5 week op het festivalterrein bezig. Voor de eerste editie was dat een dag of vijf. Het is allemaal groter en professioneler geworden.” Dat laatste geldt voor de evenementenbranche zelf natuurlijk al langer. “We vinden het echt een mooi wereldje om in te mogen werken”, zegt Van Vijfeijken daarover. “Eerlijk en oprecht, daar houden we van. Harry Zinken en Victor Kooijmans hebben dat bijvoorbeeld ook, daar hebben wij die mentaliteit ook wel een beetje van meegekregen.” De trailer voor de komende editie van WiSH is op de website (www.wishoutdoor.com) te bekijken en belooft veel goeds. De voorbereidingen lopen bovendien soepel, dus ook productietechnisch gezien worden geen echte problemen verwacht. Alleen slecht weer zou enigszins roet in het eten kunnen gooien, maar zelfs daarvoor worden maatregelen getroffen, zegt Van Vijfeijken lachend: “Het is hier een gebruik om worst te brengen naar nonnen die hier in de buurt wonen. ‘Worst naar de Clarissen brengen’, noemden ze dat vroeger. Zij bidden dan voor goed weer. Vorig jaar hebben we al gigantisch veel geluk gehad met een storm waarvan het hart ons op een haar na miste. We kregen er nog altijd flink wat van mee, maar als ‘ie echt recht over ons heen was geraasd, dan was het voor die jaargang afgelopen geweest. Windkracht 8 à 9 hebben we nog wel gehad, maar de boel is toch blijven staan omdat we snel maatregelen troffen. We hebben overal ballast bij gereden, hebben de tenten bijvoorbeeld vastgezet aan trailers en verreikers, hebben tuikabels aangebracht en extra stelconplaten bijgelegd. We hebben alsnog behoorlijke schade gehad, maar het is uiteindelijk goed afgelopen. Dat heeft dus niet alleen aan de nonnen gelegen, maar we brengen die worsten ook dit jaar maar weer...” ■